

[Kirkeministeren.]

skal jeg bemærke, at jeg ikke deler det ærede Medlems og mange andres Anskuelse, at dette Spørgsmaal i første Række drejer sig om Kvinders Ligeret ogsaa i denne Sag med Mænd. Motiverne for os, der modsætter os Kvinders Adgang til Præsteembeder, ligger i hvert Tilfælde paa et helt andet Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev rettede en Førespørgsel til mig om, hvorledes den Bestemmelse om Huslejetilskud, der blev indført i Præstelønningsloven af 8. Juli 1927, er blevet administreret for de københavnske Præsters Vedkommende. Jeg skal i den Anledning oplyse, at der har foreligget 24 Andragender om Huslejetilskud for københavnske Præster, og deraf er 8 blevet bevilget. Tilskuddenes gennemsnitlige Størrelse ligger omkring 400 Kr., en enkelt har faaet 200 Kr. — dette er det laveste; det højeste Tilskud er paa 800 Kr., som en enkelt Præst har faaet. Dette sidste Tilskud er blevet ydet en Præst, hvis Løn er 7 140 Kr. plus de sædvanlige Tillæg, og som for en Bolig, der laa naturligt for hans Arbejde, maatte betale 3 200 Kr. om Aaret. Det samlede Beløb, der er uddelt, er 3 400 Kr., altsaa meget langt fra de 30 000 Kr., som man fra en enkelt Side her i Tinget, da Loven var til Behandling, med nogen Bekymring anslog Beløbet til. Det ærede Medlem Hr. Bindslev ønskede særlig at faa at vide, hvorledes Ministeriet havde fortolket den i den københavnske Lov indførte Bestemmelse, at der skal foreligge særlige Omstændigheder, for at en københavnsk Præst kan opnaa Huslejetilskud. Jeg skal da oplyse, at jeg ved „særlige Omstændigheder“ forstaar en i Forhold til Præsternes Lønning og det sædvanlige Huslejeniveau ekstraordinær høj Husleje for en efter Embedsstillingen og Familiens Størrelse naturlig Bolig. Det har paa ingen Maade været min Mening, at alle de mange københavnske Præster, der ikke har Embedsboliger — og kun de færreste har det som bekendt —, skulde kunne opnaa Tilskud. Jeg finder den Betingelse, at særlige Omstændigheder skal foreligge, hvis en københavnsk Præst skal have Huslejetilskud, vel begrundet og mener, det er med Rette, at det gennem denne begrænsende Bestemmelse i den københavnske Lov er gjort vanskeligere for en københavnsk Præst at opnaa Boligitilskud end for Provinsbyernes Præster. De højere Lønsatser for Præster i København, der i Parentes bemærket paa ingen Maade forekommer mig for høje, i Forhold til

Lønningerne for Præster udenfor København søger netop deres Begrundelse deri, at der her i København er en dyrere Husleje. For øvrigt er de store Provinsbyers Huslejeniveau kommet godt i Vejret i de senere Aar, ligesom det er noget tvivlsomt, hvorvidt Levevilkaarene ligger dyrere i København end i flere af vore Provinsbyer; de kommunale Skatter tynger i hvert Tilfælde stærkt i mange af vore Provinsbyer, og dertil kommer, at de københavnske Præster i Forhold til Provinsbyernes har en afgørende økonomisk Fordel, naar Spørgsmaalet er om de voksne Børns Uddannelse, og dette er vel sagtens den mest betydende Faktor i et Præstehjems Økonomi.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ankede over den Forskel, der er mellem det gamle Land og Sønderjylland i det Stykke, at man i det gamle Land har Førelsen af Kirkebøger ved Præster og Lærere, men i Sønderjylland har Civilregistre førte af Civilregisterførere, i Regelen Sognefogederne. Det ærede Medlem ønskede ogsaa i denne Sag ensartede Regler for hele Landet. Naar det ærede Medlem gaar ud fra, at dette Forhold let maa kunne ordnes paa den Maade, han ønsker, tror jeg dog, at han har undervurderet de Vanskeligheder, der knytter sig til Spørgsmaalets Løsning, men det kan jo blive taget op til Overvejelse.

Det ærede Medlem udtalte endvidere sin Utilfredshed med de gældende Regler for Menighedsraadenes Afstemning ved Indstilling til Præsteembeders Besættelse. Efter Loven af 30. Juni 1922 bestemmes det, at det, naar der ved første Afstemning er faldet Stemmer paa 3 eller flere Kandidater, derefter ved ny Afstemning skal afgøres, i hvilken Orden de udpegede Kandidater skal opføres paa Indstillingslisten. Det er denne Afstemning om Nummerordenen, der er det ærede Medlem imod, fordi den efter hans Mening giver Anledning til en vis Taktik, der forekommer ham utiltalende. Derfor ønsker det ærede Medlem, vi skal vende tilbage til den tidligere gældende Ordning for Afstemningen, efter hvilken, efter det ærede Medlems Mening, de paa de forskellige Kandidater ved den første Afstemning faldne Stemmer med det samme afgør Nummerordenen. Jeg skal nu først bemærke, at det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Reglerne i Menighedsraadsloven af 1912 i denne Henseende er andre end i Loven af 1922. Bestemmelsen i den nu gældende Lov om Afstemning er bortset fra helt uvæsentlige sproglige Smaaretel-